

NHỮNG CON CHỮ DIU DÀNG

(Tâm Bút)

Tôi vẫn nói hoài với Âu Cơ, với đám học trò về sự hữu ích của việc đọc những tác phẩm Văn Chương đã được Thời Gian sàng lọc và định giá cho chỗ đứng vững chắc. Tuy nhiên, làm việc gì cũng cần đòi hỏi đam mê và tập luyện từ bước thứ nhất. Đọc sách cũng cần trau dồi trí não để thành mỗi yêu chữ nghĩa từ những cuốn sách hồng trẻ em trở đi.

Ở hoàn cảnh nào, giai đoạn nào cũng vậy, giá trị đích thật của một con người không nằm trên tiền bạc vật chất mà chính khởi đầu từ Những Con Chữ. Những Con Chữ dạy con người cái Đẹp của Tình Thương, khiến tâm hồn thành ra sâu sắc. Những Con Chữ giúp trái tim đập đều nhịp hơn theo Lòng Tha Thứ những cái Xấu của Cuộc Đời. Mỗi tác giả vĩ đại là một thế giới riêng. Gom chung các thế giới ấy vào trong đầu óc qua việc đọc sách tức là đã tích lũy được cho mình những của cải tinh thần không sợ bị ai giật mất.

Thời đại này, văn minh càng tiến nhanh bao nhiêu thì tâm hồn con người càng nghèo nàn teo tóp lại bấy nhiêu. Máu được thay bằng Máy. Lòng Nhân Ái thay bằng sự Vô Cảm. Trái Tim bị nhũn bởi Tiền Bạc. Sự Tự Trọng bị dập vùi bởi Quyền Lực. Lý Trí bị mờ đi trước những Giành Giật Tranh Đua.

Các hiện trạng nói trên vẫn đang nhìn thấy đầy đầy từ gia đình ra đến xã hội, từ quốc gia này sang đất nước kia.

Rõ ràng tôi tự thấy mình lạc hậu đúng như lời anh bạn cựu Đại úy phi công Trần Văn Phúc nói: *“Tôi chưa từng thấy người thứ hai nào giống như chị BG (!)”*

Trong câu nhận xét chữ “giống” (có lẽ) bao hàm cả chê bai lẫn khen ngợi (khi ấy qua đường điện thoại Nam Bắc Cali. chúng tôi nói về chuyện sách vở, về cách sống, lối suy nghĩ, và cũng về lớp dạy solfège miễn phí hằng sáng Chủ nhật của tôi).

Tôi cười:

“Nhưng MỘT thì cũng vẫn hơn CHẴNG CÓ GÌ CẢ!”

Ngẫm từ câu nói người bạn lại thấy ra một điều quan trọng nữa:

-Đầu *đang sống cùng kẻ khác* trong cái vòng quay dữ dội của thì giờ và thực tế nước Mỹ thì *“nhờ Những Con Chữ chui vào óc từ khi còn bé”* mà tôi *“đã biết cách thoát ra ngoài”* mọi thứ đảo điên để còn *“đứng thẳng được trên*

đôi chân” mình cho tới hôm nay. Do đó, thà chấp nhận bị gọi “lạc hậu, nhà quê!” còn hơn đánh mất trái tim đã được vun trồng bằng cái Đẹp của Chữ Nghĩa từ khi thơ đại kéo dài cho đến tận lúc này, một đời người sắp trôi qua!

Thomas Mann, nhà văn Đức nổi tiếng, đã viết:

“Không có lối nào dẫn vào đời sống hay cho bằng đi qua Văn Chương Nghệ Thuật. Và cũng không có lối nào giúp thoát khỏi đời sống hay hơn bằng đi qua Nghệ Thuật Văn Chương.”

Nhà tỷ phú Steve Jobs bên giường chết cũng nói với các người thân đứng cạnh:

“Bây giờ Tử Thần rất gần kề, tôi mới hiểu thấu, nếu một khi bạn đã có đủ tiền sống cho cuộc đời bạn, bạn hãy nên đeo đuổi một mục đích khác không liên quan đến tiền bạc. Nên tìm một điều gì quan trọng hơn tiền bạc. Ví dụ Lịch Sử, Tình Yêu Nhân Loại, Nghệ Thuật, Ước Mơ Tuổi Nhỏ...

Đừng làm nô lệ cho vật chất giàu sang vì nó sẽ biến bạn thành một người yếu đuối như tôi. Thương Đế tạo dựng chúng ta để cảm nghiệm được tin yêu trong tim, chứ không phải là những ảo tưởng về tiền tài, danh vọng, như tôi đã làm trong suốt cuộc đời mà không thể đem theo với tôi lúc này. Nhưng còn những kỷ niệm của Yêu Thương, tôi có thể mang. Đó mới chính là sự giàu sang đồng hành với bạn, là sức mạnh, ánh sáng soi đường cho bạn tiến tới.

Tình Yêu Thương có thể đi hàng ngàn cây số; chính vì thế mà cuộc đời không có giới hạn. Đi, tiến đến nơi mà bạn muốn, cố gắng để đạt cho được những mục đích. Tất cả là ở trong tim và trong lòng bàn tay của bạn.

Phần tôi, khi mười hai tuổi đọc Les Misérables, các đoạn kể về Jean Valjean và con bé Cosette gây xúc động dữ dội bao nhiêu thì khi đã chín mươi cuộc đời lại thấy cảm thương bấy nhiêu theo sự đau khổ vô ngần của lòng người mẹ thương con qua nhân vật Fantine.

[]